

китъ на спасителната строгостъ. Събранието заповѣдало на парижкия меръ, да разгони тълпата бунтовници и злодѣй, които ся събрали покрай олтарътъ на отечеството; Бали и Лафайетъ обявили воененъ законъ противъ възмущенията, издигнали червено знаме, и отишли на Марсово полъ съ пѣхотата, кавалерията и артиллерията на национолната гвардия; пѣхотата дала залпъ, храбрата кавалерия ся хвърлила въ атака и само на артиллерията ся не удало да земе участие въ поражението на неприятелитъ. Бунтовниците и злодѣитъ били обърнати въ позорно бѣгство; на стѣпенкитъ на отечествения олтарь останали по много отъ сто души убити и ранени, въ което число влизали много жени, дѣца и старци. Събранието изявило благодарността си къмъ градскитъ власти за тѣхната енергия и распорѣдителностъ. Послѣ това, работитъ трѣгнали пакъ по първия рѣдъ.

Събранието било до толкова великодушно, че не ся възползувало отъ побѣдата си надъ злоумешленицитъ. Нѣкой депутати съвѣтвали да закрижтъ клубоветъ и да накажатъ журналиститъ; но събранието ся не съгласило на това. Якобинцитъ, смущенни отъ военния шумъ, скоро ся оправили, и съвършено пресилили Филяновцитъ, въ ползата на които била одържана такава блистателна побѣда. Робеспьеръ, Маратъ, Дантонъ, Бриссо, Демуленъ, Фреронъ продължавали да господствувать надъ умоветъ на народътъ съ рѣчи, брошюри и вѣстници. Популярността на Лафайетъ и Бали останала убита на Марсово полъ. На 13 Септемврий, кралятъ приелъ конституци-